

Quartus

iecit: quo p distantē naturā ipse nō cecidit: et quo ppter eos pingentē miscōiam ille descēdit: et tū se demonib⁹ esse meliores non dubitāt credere: eosq; maledictis oibus in se trari detestariq; nō cessant: quos certe alienos ab hui⁹ mortis passiōe nouerūt: ppter quaz xpm ptemnūt. Nec sic volūt p̄siderare quaz fieri potuerit: vt in se manēs: nec p seipm̄ ex vlla pte mutabile dei verbū: p̄ inferioris tū nature susceptiōe aliqd inferius pati possz: qd̄ inuūduo demō (qz terrenū corp⁹ nō habet) pati nō possit. S; cū sint ip̄i demonib⁹ meliores: tū qz carnē portāt: mox sic p̄nt: quemadmodū demōes mori: q̄ eā nō portāt: nō vtiq; p̄nt. Et cū de ritib⁹ sacrificioꝝ suoz multū p̄sumāt: q̄ se fallacib⁹ sup̄bisq; spiritib⁹ imolare nō sentiūt. Aut si iā sentiūt aliqd̄ sibi: p̄des arbitranē p̄fidoꝝ et inuidioꝝ amicitia: quorū intentionis nullū negociū est: nisi impeditio redit⁹ nr̄i: nō intelligūt ne ip̄os quidē sup̄bissimos sp̄s honorib⁹ sacrificioꝝ gaudere potuisse: nisi vni vero deo p̄ quo colī volunt: verū sacrificiū debere.

De sacrificio p̄fecto et x̄o qd̄ ip̄e p̄ nob̄ saluator: effectus est. **Ca. XIII**

Eq; id posse rite offerri: nisi p̄ sacerdetē sc̄m̄ et iustū: nec nisi ab eis accipiāt qd̄ offerēt: p̄ quib⁹ offerēt: atq; id sine vitio sit: vt p̄ vitiosis mundandis possit offerri. Hoc certe oēs cupiūt: q̄ p̄ se offerri sacrificiū deo volūt. Quis ḡ tā iust⁹ et sc̄tū sacerdos: q̄ vn̄c fil⁹ dei nō q̄ opus haberet p̄ sacrificiū sua purgare pctā: nec originalia: nec ex hūana vita q̄ addunt. Et qd̄ tā p̄gruet ab hoib⁹ sumeret qd̄ p̄ eis offerret: q̄ humana caro. Et qd̄ tā aptū huic imolatiōis: q̄ caro mortalis. Et qd̄ tā mundū p̄ mūdādis vitijs mortaliū: q̄ sine vlla cōtagiōe carnalis p̄cupiscētie: caro nata in vtero et ex vtero virginali. Et qd̄ tā ḡte offerri et suscipi posset: q̄ caro sacrificij nr̄i: corp⁹ effectū sacerdoti nr̄i. Ut qm̄ q̄ttuoꝝ p̄siderāt in om̄i sacrificio: cui offerat: a quo offerat: qd̄ offerat: p̄ quib⁹ offerat: idē ip̄e vnus verusq; mediator: p̄ sacrificiū pacis recōcilians nos deo: vnum cū illo maneret cui offerēbat: vnū in se faceret p̄ quibus offerēbat: vn̄ ip̄e esset qui offerēbat: et quod offerēbat.

De his q̄ sibi purgationem de virtute propria pollicentur. **Ca. XV**

Unt aut̄ quidā q̄ se putāt ad p̄tēplā dū deū: et inherendū deo x̄tute p̄p̄a possit purgari: q̄s ip̄a sup̄bia maxime

maculat. Nullū em̄ vitiiū ē cui mag⁹ diuina lege resistit: et in qd̄ mag⁹ accipiat d̄nandi ius ille sup̄bissim⁹ sp̄s: ad ima mediator: ad summa iterclusor: nisi occulte insidiās alia via deuitet: aut p̄ p̄lm̄ deficiētē: qd̄ interpretat̄ amalech: a pte seuiēs: et ad terrā p̄missiōis repugnādo trāsitū negās: p̄ crucē d̄ni q̄ moysi manib⁹ extēsis p̄figurata sup̄et. **Ro. 17** Hinc em̄ sibi purgationē isti virtute p̄p̄ia pollicēt: qz nōnulli eoz potuerūt acie mētis vltra oēm creaturā transmittere: et lucē incōmutabilis veritatis q̄stulacūq; ex pte cōtingere: qd̄ xp̄ianos multos ex fide interim sola viuētes: nōdū potuisse deridēt. S; qd̄ p̄dest sup̄biētī: et ob hoc erubescētī lignū p̄scēdere: de lōginquo p̄spicere patriā trāsamarinā. Aut qd̄ obest humilī de tāto interuallo nō eā videre: i illo ligno ad eā venienti: a quo dedignat̄ ille portari.

Sapiētes mūdi nec resurrectionis x̄itatez cognoscere: nec futuroꝝ ordinē scire potuisse: q̄uis et ip̄i vaticinia habere videantur.

Caplm. XVI

Et iā resurrectionē carnis nos credere rep̄hēdūt: sibiq; poti⁹ etiam de his reb⁹ credi volūt. Quasi vero q̄a p̄cellam incōmutabilēq; subam: p̄ illa q̄ facta sunt intelligere potuerūt: p̄pterea de cōuersione rerū mutabiliū: aut de p̄tecto seculorū ordine p̄sulēdi sint. Nūquid em̄ qz verissime disputāt: et documētis certissimis p̄suadent: eternis rationib⁹ oīa t̄p̄alia fieri: p̄pterea potuerūt in ip̄is rationib⁹ p̄spicere: vel ex ip̄is colligere q̄ sint aīaliū genera: q̄ semia singulorū in exordijs: q̄ mod⁹ i incremētis: q̄ n̄ieri p̄ceptus: p̄ ortus: p̄ etates: p̄ occasus: q̄ motus in appetēdis q̄ sc̄m̄ naturā sūt: fugiēdis q̄ cōtrariis: Nōne ista oīa: nō p̄ illā incōmutabile sapiām: s; p̄ locoz ac tempoz historiaz quesierūt: et ab alijs ex p̄ta atq; p̄sc̄pta crediderūt. Quo min⁹ mirandū ē: nullo mō eos potuisse p̄lixioꝝū seculorū seriem vestigare: et q̄ndaz metā hui⁹ excursus: q̄ tanq̄ fluuiio genis decurrit hūanū: atq; inde p̄uersionē ad suū cuiq; debitū terminū. Ita em̄ ne historici scribere potuerūt lōge futura et a nullo ex p̄ta atq; narrata: nec isti p̄bi ceteris meliores in illis sūmis eternisq; rationib⁹ intellectua lia p̄tēplati sunt. Alioq̄n nō eiusdē generis p̄terita q̄ potuerūt historice inq̄rere: sed potius et futura p̄noscere. Qd̄ q̄ potuerūt: ab eis vates: a nr̄is p̄p̄be appellati sunt.

Unde apud impios possint quedā futura p̄sciri. **Cap. XVII**

Libe

Quanq̄z ꝛ ꝑꝑhaz nomēnō oīno alie
nū ē alīs eoz. **S**ꝛ plurimū interest:
vꝛz expimēto ꝑꝛeritoꝝ futuꝛa cōiꝛci-
ant̄. Sicut medici multa ꝑꝛuidendo: etiā lris
mādauerūt: q̄ ip̄i exꝑta notauerūt. Sicut de
niq̄z agricole vel etiā naute multa ꝑꝛūciant
Talia em̄ si ex lōgis interuallis tꝑm fiant: di-
uinationes putant̄. **A**n x̄o iā vētura ꝑꝛesse-
rint: ꝛ lōge visa veniētia nūciant̄: ꝑꝛo acuto
sensu viditū: qđ cū faciūt aeree ꝑꝛātes diui-
nare credūt. **T**āq̄z si q̄sq̄ de mōris vꝛice ali-
quē longe videat veniēte: ꝛ ꝑꝛime in cam-
ꝑo habitātib⁹ añ nūciet. **A**n ab angelis san-
ctis q̄bus ea de ꝑꝛ x̄bū: sapiamq̄z suā indicat
vbi ꝛ futuꝛa ꝛ ꝑꝛerita stāt: vel q̄busdā ꝑꝛūci-
ent̄ hoīb⁹: vel ab eis audita: rursus ad alios
hoīes trāsmittant̄. **A**n ip̄oz hoīm quozūdaz
mētes intantū euehant̄ sp̄sctō: vꝛ nō ꝑ an-
gelos: ꝛ ꝑ ip̄as futuꝛoz instātes causas: in ip̄-
sa sūma rex arce ꝑꝛspiciant. **A**udiūt em̄ ista et
aeree ꝑꝛātes: siue angelis ea nūciantib⁹: si-
ue hoīb⁹: ꝛ tm̄ audiūt q̄stū op̄ eē ille iudicat:
cui subiecta sunt oīa. **M**ulta etiā ꝑꝛdicunt̄ in-
stinctu quodā impulsu sp̄i nescientū: sic cai-
phas nesciuit qđ dixit: ꝛ cū eēt ꝑꝛofex ꝑꝑha-
uit. **E**rgo de successionib⁹ seculoz: ꝛ de resur-
rectione mortuoz: ꝑꝛhos nec illos ꝑꝛulere de-
bem⁹ qđ creatoris eternitatē (in quo viuimus
mouemur ꝛ sum⁹) q̄ntū potuerūt intellexit.
Quia ꝑ ea ā facta sunt cogno scētes deū: nō
sicut deū gl̄ificauit: aut gr̄ asegest: ꝛ dicen-
tes se esse sapiētes: stulti facti sunt. **E**t cū ido-
nei non eēnt: in eternitatē sp̄iritalis incōmu-
tabilisq̄z natura aciē mētis tā ꝑꝛstanter infige-
re vꝛ in ip̄a sapia ꝑꝛdotoꝝ atꝛ rectoris vniūsi-
tat̄ viderēt volumia secloz: q̄ ibi iā eēnt ꝛ sp̄
eēnt. **H**ic at̄ futuꝛa eēnt: vꝛ nō eēnt: atꝛ vꝛ ibi
viderēt ꝑꝛuersiōes in meli⁹: si solū aīaz: ꝛ etiā
corꝑoz hūanoꝝ vsq̄ ad sui modū ꝑꝛfectionez.
Quā ḡ ad h̄ibi videnda nullo mō eēnt idonei:
ne ad illud qđ digni habiti sunt: vꝛ eis ista ꝑꝛ-
sctōs angelos nūciarent̄: siue for̄insec⁹ ꝑꝛ sen-
sus corꝑis: siue interiorib⁹ reuelat: omnib⁹ in
suū exp̄ssis: sicut ꝑꝛib⁹ n̄ris vera pietate ꝑꝛdi-
tis: hec demonstrata sunt: qđ ea ꝑꝛdicētes: vel d̄
ꝑꝛtib⁹ signis: vel de ꝑꝛimis reb⁹ ita vꝛ ꝑꝛdix-
rāt: facti fidē faciētes: auctoritatē cui de lōge
futuris vsq̄ in seculi finē credere: h̄re meru-
erūt. **ꝑ**ꝛātes aut̄ aeree supbe atꝛq̄ fallaces:
etiā si qđā de societate ꝛ ciuitate sanctorꝝ: ꝛ d̄
vero mediatore a sanctis ꝛ ꝑꝑhetis: vel an-
gelis audita ꝑꝛ suos vates dixisse repiunt̄: id
egerūt vꝛ ꝑꝛ hec aliena vera etiā fideles dei si
possent ad sua falsa traducerent. **D**e⁹ autēz

ꝑꝛ nescientes id egit: vꝛ vēritas vndiq̄z reso-
naret fidelib⁹ i adiutorū: impijs i testimoniū.

De fide qua credim⁹ tꝑalit̄ gesta: ꝛ v̄itate
que reddet eterna. **Ca. XVIII**

Cla igit̄ ad eterna capescēda idonei
nō eram⁹: sordescq̄ ꝑꝛctōꝝ nos ꝑꝛgras-
uabāt tꝑaliū rerū amore cōtracte: et
de ꝑꝛpagine mortalitatis tanq̄z naturalit̄ mo-
lite: purgādi eram⁹. **P**urgari aut̄ vꝛ ꝑꝛꝑare-
mur etern⁹: nō nisi ꝑꝛꝑalia possem⁹: q̄libet iā
ꝑꝛtempati tenebamur. **S**anitas em̄ a morbo
ꝑꝛimū distat: ꝛ medici curatio nisi morbo con-
gruat: nō ꝑꝛduci sanitatē. **I**nutilia tꝑalia deci-
piūt egrotos: vtilia tꝑalia suscipiūt sanādos
et traiciūt ad eterna sanatos. **M**ens autēz
rationalis sicut purgata contemplationem
debet rebus eternis: sic purganda tempora-
lib⁹ fidē. **D**ixit qđā ꝛ illoꝝ qđ quondā ap̄ gre-
cos sapiētes habiti sunt. **Q**ntū ad id qđ ortū
est eternitas valet: tm̄ ad fidē veritas. **E**t ꝑꝛ-
fecto ē vera sn̄ia. **Q**dem nos tꝑale dicimus:
hoc ille qđ ortū ē appellauit. **E**t qđ genere eti-
am nos sum⁹: nō tm̄ ꝑꝛm corꝑ⁹: ꝛ etiā ꝑꝛm ani-
mi mutabilitatē. **N**ō em̄ ꝑꝛꝑie vocat̄ eternū
qđ aliqua ex ꝑꝛte mutat̄. **I**nq̄ntū igit̄ mutabi-
les sum⁹: intantū ab eternitate distamus. **P**ro-
mittit̄ aut̄ nobis vita eterna ꝑꝛ veritatē: a cu-
ius ꝑꝛspicuitate rursus tantū distat fides n̄ra
quantū ab eternitate mortalitas. **H**ic ḡ ad-
hibem⁹ fidē reb⁹ tꝑaliter gestis ꝑꝛꝑter nos: ꝛ
ꝑꝛ ip̄m mūdāmur: vꝛ cū ad sp̄m venerimus:
quē admodū succedit̄ fidei veritas: ita mor-
talitati succedat eternitas. **Q**uaproꝑꝛ qm̄ si
des n̄ra fiet veritas: cū ad id qđ nobis credē-
tib⁹ ꝑꝛmittit̄: ꝑꝛuenerim⁹. **P**romittit̄ aut̄ nob̄
vita eterna: ꝛ dixit veritas: nō qđ fiet sicut fu-
tura ē fides n̄ra: ꝛ qđ sp̄ ē veritas: qꝛ ibi ē ꝛ eter-
nitas. **D**ixit ḡ v̄itas hec ē aut̄ vita eterna: vꝛ
cognoscāt te vñū vꝛꝛ deū: ꝛ quē misisti iesuz
xꝑm. **S**uz fides n̄ra videndo fiet v̄itas: tunc
mortalitatē n̄ram cōmutatā tenebit eterni-
tas. **Q**d donec fiat: ꝛ vꝛ fiat: qꝛ reb⁹ ortis ac-
cōmodam⁹ qđē fidē credulitatis: sicut i eter-
nis speramus veritatē ꝑꝛemplatōis: ne fides
mortalis vite dissonaret a v̄itate eterne vite
ip̄a veritas ꝑꝛi coeterna de terra orta fili⁹ dei
sic venit vꝛ fieret fili⁹ hoīs: ꝛ ip̄e in se excipet
fidē n̄ram: qua nos ꝑꝛduceret ad veritatē suā
qui sic suscepit mortalitatē n̄ram: vꝛ nō amit-
teret eternitatē suā. **Q**ntum em̄ ad id qđ ortūz
est eternitas valet: tantūz ad fidem veritas.
Ita ḡ nos purgari oportebat: vꝛ ille nobis fi-
eret ort⁹ qđ maneret eternus: ne alter nobis

Job. 11

Act. 17

Roma 1

Job. 17

Ps. 84